

ŠKOLA
PODPORUJÍCÍ ZDRAVÍ

Jaselský kurýř

ŠKOLNÍ
ČASOPIS ROKU

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihoomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýř

4/2021 - 39. vydání

Obsah

Přehled nadcházejících školních akcí na měsíc duben.....	3
Literární soutěž – Vítejte ve skutečnosti	4
Toulavé boty – Istanbul.....	6
Dobrovolník v očkovacím centru.....	12
Odborná konference ošetřovatelství.....	14
Doba koronaviru a karantény (jarní období)	19
Pozdrav z Covidové JIP FN Bohunice a FNUSA.....	21
Cesta z noční služby aneb „Už mě nic nerozhodí“	22
Světová škola.....	23
Zvací dopis pro naše partnery	24
Senioři očima dospívající generace.....	25
Zajímavý koníček – Triatlon.....	27
Úvaha – Já a sport.....	29
Můj nejzajímavější sportovní zážitek (část 1)	30
Sport, který mě nezaujal (část 1)	33
Online pečení	36
Recept.....	38
Poznej svého učitele.....	39
Vyslechni svého učitele... Tentokráte s Pavlou Šejnohou Jaklovou	40
Tajemný předmět.....	44
Rébus.....	45
Zpátky do autoškoly	46
Kronika.....	47
Kde nás najdete?	53

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

jihomoravský kraj

ODBORNÁ KONFERENCE OŠETŘOVATELSTVÍ

„Starající se o štěstí jiných, nacházíme své vlastní“

Pomoc, podpora a péče nejen v období COVID-19

Den konání: 14. 4. 2021 - online

Místo konání: Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

9.00 – 9.10 Slavnostní zahájení odborné konference

PhDr. Zuzana Číková, ředitelka školy

Bude upřesněno, zástupce JMK

9.10 – 15.00 Přednášky:

Mgr. et Mgr. Marek Vácha, Ph.D., přednosta Ústavu etiky a humanitních studií 3. lékařské fakulty Univerzity Karlovy

Téma: Vize z krize

Bc. Yvona Grünwaldová, FN Brno, všeobecná sestra, KARIM – ORIM II.

Téma: Naše zkušenost s morbidně obézním pacientem

MUDr. Kateřina Fialová, Ph.D., Lékařská fakulta Masarykovy univerzity

Téma: Miminka do dlaně

Mgr. Monika Antonová, FN Brno, Chirurgická klinika, stomická sestra

Téma: Komplexní péče o pacienta se stomií ve stomické poradně

MUDr. Jan Richter, Nemocnice Milosrdných bratří, lékař interního oddělení

Téma: COVID-19

MUDr. Radkin Honzák, CSc., český psychiatr, publicista a vysokoškolský pedagog

Téma: Strategie přežití z pohledu psychiatra

15.00 Diskuze, závěr konference

Těšíme se na Vaši online účast!

PhDr. Zuzana Číková,

ředitelka Střední zdravotnické školy Brno, Jaselská, příspěvkové organizace

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

jihomoravský kraj

Kontaktní spojení: Mgr. Martina Cahová, mcahova@szs-jaselska.cz , tel. 777 935 353

Úvaha nad klady a zápory sociálních sítí

Velkým trendem dnešní technologicky vyspělé doby jsou sociální sítě. Dají se využívat skoro ke všemu, co je pro mladší generaci nezbytné k životu. Jsou na jednu stranu velmi přínosné v komunikaci mezi celým světem a dokonce si na nich můžeme i ledacos koupit. Jejich uživatelé se dají rozdělit na tři kategorie. První část lidí se jimi živí, nedokáží si bez nich představit svůj život a využívají je denně i několik hodin. Druhá část jsou osoby, které navštěvují sociální sítě jen zřídka, třeba pouze párkrát do týdne. Poslední kategorie, takový zlatý střed, jsou lidé, kteří si pomocí sociálních sítí nevydělávají a navštěvují je za účelem zjistit „co je ve světě nového?“. Troufám si říct, že do třetí kategorie bych zařadila svoji maličkost. Sociální sítě nevyhledávám tak často, jako známí influenceři, ale baví mě obsah některých uživatelských profilů.

Necelé dva týdny zpět jsem byla aktivně připojena do tohoto světa a můj mobilní telefon mi oznámil, že jsem v jeden den strávila na sociálních sítích necelých pět hodin. Byl to pro mě obrovský šok. Nechápala jsem a do teď nechápu, jak jsem mohla tolik onoho vzácného času být „online“, aniž bych vykonávala nějakou prospěšnou činnost. Pohoršena sama sebou jsem si zakázala být připojená tak dlouhou dobu, a tak jsem si nastavila na sociální sítě časový limit. Svoji aktivitu jsem si povolila na jednu hodinu a šest minut denně a od té chvíle, kdy se mi měří čas, se mi to ještě nepodařilo překročit. Myslím si, že je to obrovský žrout času a ne každý si to uvědomí, tak jako já.

Dalším takovým zlem je spousta možností, jak zneužít jiného člověka. Dáváme na své profily nespočet fotografií a málokomu z nás dojde, že za to můžeme nést následky.

Sociální sítě se také dají využít jako výborný prostředek pro kyberšikanu nebo sexuální zneužívání. Toto jsou podle mě největší rizika a zápory sociálních sítí.

Kladných věcí zde nalezneme také spoustu. Bez problému můžu komunikovat se svojí tetou v Německu a ráda na sociálních sítích hledám inspiraci jak na vánoční dárky, tak na vybavení do domácnosti. Pravda je, když vidím příspěvky od velmi dobře finančně zajištěných lidí, často mám potřebu být jako oni, ale vždy, když přijedu na náš tábor, kde nemám ani signál, oddechnu si, že nemusím řešit, jak jsem dlouho nepřidala žádný příspěvek na svůj instagramový profil. Dala jsem si takové moje osobní nepsané pravidlo, že na tábor budu jezdit bez telefonu. Ptáte se proč? Odpověď je prostá. Náš program je velice pestrý, že bych na něj neměla ani čas. Komunikujeme vzájemně lidskou řečí, ne přes esemesky, tak jak většina lidí ve městě, a domů posíláme dopisy jako za starých časů, kdy to bylo naprosto normální. Proto si myslím, že dalším negativem je úbytek vzájemné komunikace mezi lidmi.

Třeba kdyby všem došlo, že sociální sítě k životu nepotřebujeme, svět by byl o něco veselejší.

Už je to šest let, co jsem se vypravila za kamarádkou do Istanbulu. Velmi ráda vzpomínám na tuto dovolenou, kde jsem si užila mnoho památek, kultury, pití a samozřejmě jídla.

Navštívila jsem tam svoji kamarádku Naz, se kterou se znám už pár let. Istanbul je nádherné město, které nabízí spousta zážitků. Istanbul je hodně multikulturní město a nikdo se tam na vás nedívá skrz prsty, nemusíte mít zahalenou hlavu, ani obličej. Naz, i když je místní, nemusí mít zahalenou hlavu a všichni tam tato rozhodnutí respektují. Záleží, jak vy si vyberete.

Istanbul neboli dříve Konstantinopol je město, které leží na dvou kontinentech a pojí ho jeden velký most. Naz žije na druhé straně města, podstatně skoro na konci.

Po Istanbulu se nevyplatí cestovat autem, ať už kvůli zácpě, tak hlavně kvůli parkování. Vyplatí se cestovat buď trajektem, který vás převezde z jednoho kontinentu na druhý, anebo autobusem a šalinou. V Istanbulu si nekupujete lístky na šalinu jako v Brně, ale platíte přímo u řidiče, anebo si koupíte kartu, na kterou si dáte nějakou určitou část peněz a ta daná částka se vám strhne, podle toho, jak daleko cestujete.

Nejzajímavější památkou, kterou jsem s Naz navštívila, byla modrá mešita. V mešitě jsme museli teda být zahaleny, jinak by nás dovnitř nepustili. Dále jsme také navštívili památky jako Hagia Sophia, která byla dříve mešitou, potom kostelem a teď z ní je muzeum a Galata Tower, což je věž, která je blízko pobřeží a jakmile si vyčkáte frontu a zaplatíte si vstup, tak získáte výhled na celé město. Samozřejmě jsme zašli i na jejich místní trhy s kořením, keramikou, oblečením a spoustou jiného a prošli všechny roztomilé uličky.

Co se týče jídla, tak to bylo opravdu něco bohatého. Díky Naz jsme šli vždy do nějaké místní restaurace a naprosto si jídlo užili. Seděli jsme většinou na zemi, v tureckém sedě. Byla to různá variace jídel s omáčkami a přílohami, vařené zeleniny a dezertů. Ani se to slovy nedá popsat, jak výborné to bylo a co to vlastně přesně bylo za jídlo, ale když si na to vzpomenu, tak mi tečou sliny.

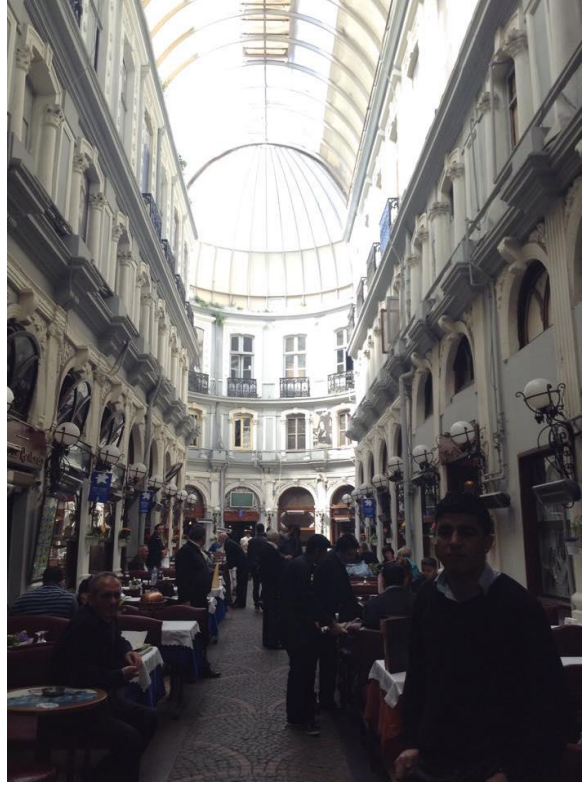
V jeden den mě seznámila s její kamarádkou, která umí číst z kávových zrn. Musela jsem si dát tureckou kávu a na dně hrnku zbyl tzv. sos – zbytek kávy a ona z toho dokázala vyčíst, co se teď v mém životě děje a na 90 % se trefila. Těžko říct, jestli hádala a měla zrovna to štěstí, ale byl to zajímavý zážitek.

Momentální situace v Turecku je špatná, a jak u nás, tak i v Istanbul je v lockdownu. Každopádně jakmile se situace vrátí do normálu, doporučuji koupit letenky a zaletět si tam.

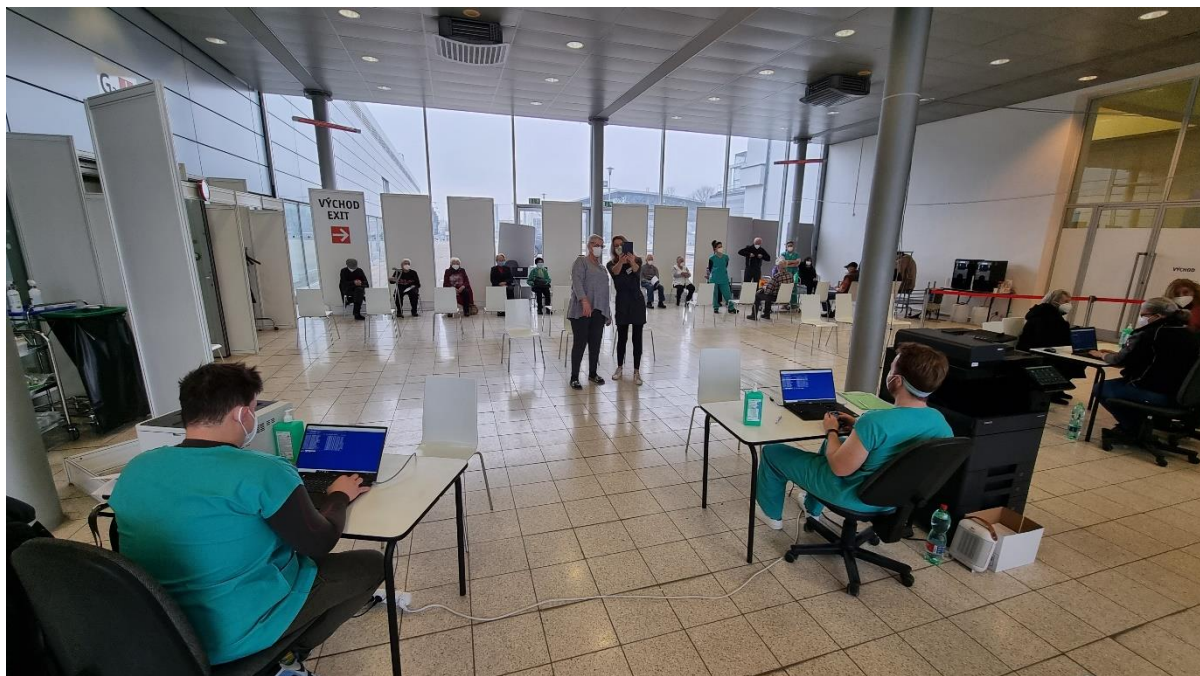

Bude tomu již skoro rok, kdy nás v Evropě zasáhla epidemie Covid – 19. Člověk byl a je nucen zůstat doma, aby se předešlo epidemii. Když se minulý rok vůdce Agrofertu a premiér v jedné osobě vychloubal pracovitostí lidí v šití roušek a v tom, jak jsou dodržována pravidla, nazval nás „Best in Covid“. Nyní Česko je opravdu „best“ a to ve světových statistikách mrtvých a nakažených. Tato situace se může řešit tím, že postupně vystřídáme 8 ministrů zdravotnictví, nebo že člověk půjde pomoci. Já zvolil to druhé.

V Brně od půlky ledna funguje v prostorách výstaviště očkovací centrum. Na místě výstaviště už byla několik měsíců předtím postavena záložní nemocnice, takže již hotová lékařská infrastruktura se jen zužitkovala jiným způsobem. V očkovacím centru pracují lékaři, farmaceuti a sestřičky z Fakultní nemocnice Bohunice a dále také dobrovolníci. Jsou to dobrovolníci vyslaní z různých institucí: knihovny, hvězdárny, Vida, Policie a další. Pak to jsou dobrovolníci jako jednotlivci, mezi které jsem se přihlásil. Jako dobrovolník se nejprve dostanete do kontaktu s koordinátorem dobrovolníků, který se s vámi domluví na směnách. Pak projdete krátkým školením, kde dostanete základní informace a získáte povědomí o chodu centra. Poté vás už čeká směna.

Směny se odvíjí od počtu očkovaných. Za současných podmínek je centrum schopno naočkovat 400 lidí denně. Tento limit je ale způsoben nedostatkem vakcín. Při ideálních dodávkách je počítáno s 3600 lidmi denně. Oněch 400 lidí se zvládne asi s týmem 20 lidí. Teď k cyklu člověka, který přichází na očkování. Při příchodu jde nejdříve vyplnit dotazník

o aktuálním zdravotním stavu a dále je mu změřena teplota, poté je poslán k evidenci, kde zkontrolují údaje, případně založí novou kartu, následně jde k lékaři, který podle dotazníku, záznamů z evidence a z rozhovoru s člověkem usoudí, zda může být očkovan. Pakliže je vše v pořádku, může člověk odejít na očkovací místo, kde je mu aplikována zdravotní sestřičkou očkovací látka. Následuje čekací doba 15 minut, při které se hlídá, zda nastává reakce těla na očkování. Je nevyhnutelné, že se ve velké populaci najde člověk, např. jeden ze 100 000, který bude mít vážnější reakci. Zatím mohu říci, že toto nenastalo a 99,9 % lidí odchází domů bez zdravotních komplikací, a to se očkují starší 80 let. Jako dobrovolník z lidu můžete sloužit na všech pozicích kromě pozic lékařských (pohovor s lékařem, aplikace očkovací látky). To znamená, že děláte s lidmi dotazníky, vedete evidenci, navádíte a usazujete lidi, tisknete certifikáty, pomáháte s orientací v centru a tak dále.

Celkově si nemohu pomoci v očkovacím centru vynachválit. Během směny vznikne dobrý kolektiv a vládne v něm dobrá nálada a humor, ale pozor, musíte dobře odvádět vám stanovený úkol, jinak se začne zvyšovat napětí, protože budou vznikat fronty, a to znamená stres pro očkované i očkující.

Věřím, že pomoc druhým je mezi žáky a učiteli naší školy hluboce zakořeněna a všichni se snažíme zlepšit tuto bídou situaci, ve které se nacházíme. A právě pomocí a solidaritou se naše země může uzdravit tělem i duchem.

Zajímavosti a novinky v ošetřovatelství v době pandemie COVID-19

Dne 17. února 2021 se uskutečnila celostátní odborná konference ošetřovatelství, pořádaná v rámci projektu Implementace KAP JMK II s registračním číslem CZ.02.3.68/0.0/0.0/19_078/0017177 v rámci Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání.

Smyslem a hlavní myšlenkou tohoto projektu pro oblast zdravotnictví je podporovat na všech zdravotnických školách v Jihomoravském kraji kvalitní výuku a důkladně připravit žáky pro praxi.

V projektu Implementace KAP JMK II jsou zapojeny tyto školy z Jihomoravského kraje:

- Církevní střední zdravotnická škola s.r.o., Brno
- Gymnázium a SOŠZE Vyškov, p. o.
- Obchodní akademie a Střední zdravotnická škola Blansko, p. o.
- Soukromá SOŠ manažerská a zdravotnická s.r.o., Břeclav
- Střední zdravotnická škola a Vyšší odborná škola zdravotnická Znojmo, p. o.
- Střední zdravotnická škola Evangelické akademie, Brno
- Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, p. o.
- Vyšší odborná škola a střední škola Boskovice, p. o.
- Vyšší odborná škola zdravotnická Brno, p.o.

Vzhledem k současné epidemiologické situaci musela tato konference proběhnout online formou. Pořadatelem se stala Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace. Pro celý její organizační tým to byla nová zkušenost a výzva zajistit technické vybavení, přenos informací a celou organizaci této akce v online prostředí.

Úvodním slovem online akci zahájila a přivítala všechny přihlášené ředitelka školy PhDr. Zuzana Číková. Poté předala slovo panu Mgr. Lucienu Rozprýmovi, zástupci JMK (odbor školství, oddělení prevence a volnočasových aktivit a hlavní manažer projektu IKAP JMK II). Ten zhodnotil současnou situaci při pořádání takovýchto akcí a ocenil aktivitu a snahu celého realizačního týmu SZŠ Brno, Jaselská, p.o.

Celou konferencí provázela Mgr. Martina Cahová, předsedkyně metodického sdružení ošetřovatelství. V úvodu seznámila všechny účastníky s pravidly a organizací akce. Celkem bylo online přihlášeno 82 pedagogů ze zmíněných škol a žáci 4. ročníku oboru zdravotnický asistent. Přihlášení měli možnost pokládat přednášejícímu otázky pomocí chatu.

Mgr. Cahová představila přednášející a téma jejich výstupu:

PhDr. Jana Toufarová

staniční sestra, FN Brno, Interní gastroenterologická klinika, hemodialyzační středisko

Cévní přístupy z pohledu sestry

Bc. Ladislava Chanovická

ergoterapeut, FN u sv. Anny, Brno, Klinika tělovýchovného lékařství a rehabilitace

Ergoterapie

Bc. Lucie Adámková

staniční sestra, rehabilitační oddělení, nemocnice Blansko

Zajímavosti z rehabilitačního ošetřovatelství

Mgr. Dana Machátová

všeobecná sestra, FN Brno, COS

Pacient s COVID-19 na operačním sále. Bezpečné používání osobních ochranných prostředků při poskytování zdravotní péče pacientům s COVID-19.

Mgr. Tomáš Novotný

učitel, Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

Očkovací centrum z pohledu administrátora

Bc. Yvona Grünwaldová

všeobecná sestra, FN Brno,

KARIM – ORIM II.

COVID-19 z pohledu sestry při intenzivní péči o pacienta, multioborová spolupráce

Celá konference přinesla velké množství nových odborných poznatků z různých oblastí ošetřovatelství, péče o nemocné v této nelehké době pandemie onemocnění COVID-19. Akce získala i velmi pozitivní hodnocení od přihlášených účastníků, které vyplynulo z evaluačního dotazníku.

Velké díky patří celému realizačnímu týmu v čele s ředitelkou školy PhDr. Zuzanou Číkovou a odborným garantem COV Mgr. Janou Váňovou.

Doba koronaviru a karantény (jarní období)

Autor: Veronika Závodníková (3A)

Pracuji na I. dermatovenerologické klinice, odd. 25, COVID. Mezi první kroky mé práce patří obléčení ochranných pomůcek. Oblek, návleky, dvoje rukavice, respirátor, čepice a ochranné brýle nebo štít. Mezi odborné výkony patří měření tlaku, teploty a saturace, odběry krve, chystání léků, podávání léků, píchání inzulinu, Fraxiparinu a Clexanu, později odpoledne chystání infuzí a následné napojení. Nechybí i občasná hygienická péče, výměna pleny nebo i krmení. Sestry na oddělení jsou velice hodné, ochotné mi pomoci nebo kdykoliv cokoliv vysvětlit.

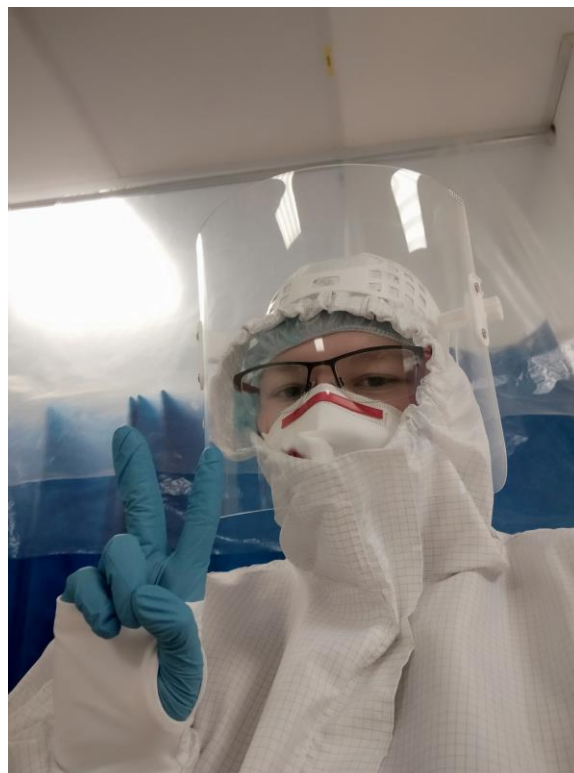

**Kroky k použití OOPP – OBLÉKÁNÍ
plášť**

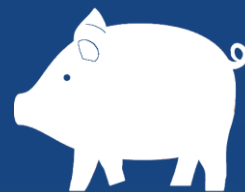
1	Nasazení návleků na obuv nebo obutí operační obuvi
2	Provedení dezinfekce rukou
3	Nasazení respirátoru, provedení zkoušky těsnosti (NE - vousy a make-up)
4	Nasazení ochrany očí – brýle, štít
5	Nasazení čepice
6	Oblečení pláště
7	Nasazení rukavic - dvoje – jedny pod a druhé na plášť
8	Zkouška zda OOPP společně sedí
9	JSTE PŘIPRAVENI

*1. kontrola zdravotního stavu
2. kontrola pláště
3. kontrola rukavic
4. kontrola brýlí*

Cesta z noční služby aneb „Už mě nic nerozhodí“

Autor: Simona Babáčková (3A)

Po noční náročné službě na covidové JIP I. IKAK FN USA, jsem si myslela, že už mě nic nerozhodí. V 6 hodin ráno mi končila služba. Natěšená domů, jsem se převlékla a vyrazila na zastávku. Potkala jsem pár lidí, nikde nikdo nebyl. Šel vedle mě pán s vodítkem. To je ještě v pořádku. A najednou slyším nějaké chrochtání za mnou. Šla jsem dál, byla jsem unavená a říkala si, že to slyším asi jen já... Když pán prošel vedle mě a taky se neotáčel. Najednou slyším: „Tak pojď ale!“ Tak jsem se podívala na pána s vodítkem, co se zastavil. Myslela jsem, že to je na mě a najednou se podívám vedle sebe a předcházelo mě prase. Tak jsem si protřela oči, jestli se mi to třeba nezdá. Chvilí jsem čuměla jak puk. Vzala jsem telefon a vyfotila ho, už jen proto, že jsem furt nevěřila vlastním očím. No, nevím, co by mi rodiče řekli, že jsem po noční viděla pána v centru města venčit velké tlusté prase. Poučila jsem se, že větu „už mě nic nerozhodí“ používat nebudu. 😂

POJĎTE DO TOHO S NÁMI

Vyzýváme naše partnery, Domovy pro seniory, sociální zařízení i širokou veřejnost!

Čtete s babičkou a dědečkem!

Naše motto pro tento měsíc:

Stáří není moudré, protože je studované, ale protože má zkušenosti.

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

602 00 Brno, Jaselská 7/9

Vážení partneri,

jsme zástupci Střední zdravotnické školy Brno, Jaselská, příspěvková organizace. Rádi bychom Vás pozvali na online přednášku ve formě videa na téma: **Stáří** s cílem zvýšit kvalitu života seniorům.

Akce je vyvrcholením naší celoroční snahy o obhájení titulu Světová škola. V rámci našeho projektu se snažíme také zlepšit mezigenerační vztahy. Tímto tématem jsme se již zabývali na projektovém dni „Den zdraví,“ kterého se účastnili všichni žáci naší školy. Bylo připraveno 12 stanovišť, na kterých probíhaly workshopy, prezentace žáků a besedy s odborníky a dobrovolníky z klubu seniorů. Na základě tohoto projektu jsme došli k závěru, že problematika seniorů není dostatečně zmiňována. Proto jsme natočili o tomto tématu video, které by mělo rozšířit vědomosti široké veřejnosti, nejen našich žáků. Byli bychom rádi, kdyby naše video mohli shlédnout Vaši klienti a my jim tak mohli udělat radost aspoň na dálku. Věříme, že v rámci jejich společných dopoledních či odpoledních programů to bude ve vašem zařízení možné.

Se svojí prezentací vystoupí mimo jiné bývalý žák naší školy Vojtěch Karlík, který se tímto tématem zabýval ve své maturitní práci a žákyně 3.L, které veřejnost seznámí s rozdíly v životě seniorů u nás a na jiných kontinentech. Můžete se těšit i na MUDr. Zuzanu Janáčkovou upozorňující na význam pohybu v seniorském věku. Věříme, že na závěr Vás potěší i hudební překvapení. Tímto dopisem Vás zveme a současně vyzýváme ke spolupráci. Budeme rádi, když se akce zúčastníte a podpoříte nás. Video bude možné shlédnout koncem dubna.

Přesné datum od kdy a odkaz na video Vám zašleme do měsíce.

Za Vaši ochotu předem děkujeme a těšíme se na Vás na naší akci.

V případě jakýchkoliv dotazů prosím kontaktujte adresu ilambova@szs-jaselska.cz a dbabakova@szs-jaselska.cz

Za žáky SZŠ Brno, Jaselská, příspěvková organizace: Aneta Fialová, Zuzana Heinzová, Sára Jančaříková, Anna Fejerová, Darja Pešková, Silvie Sychrová, Filip Novotný a Martin Koncový.

Za pedagogické vedení organizačního týmu projektu Světová škola SZŠ Brno, Jaselská, příspěvková organizace: Mgr. Iva Lambova, Mgr. Dominika Babáková, Mgr. Věra Winklerová a Mgr. Jaroslav Mikyna.

„Senioři očima dospívající generace“, téma velmi zajímavé a plné otázek. Mnoho seniorů v dnešní době řeší problém neúcty vůči nim samotným. Ta se převážně projevuje ze strany dnešních adolescentů. Senioři se domnívají, že chování dnešních adolescentů je diametrálně odlišné od jejich chování v mládí. Je tomu opravdu tak nebo se jedná pouze o mylný dojem seniorů? Moje maturitní práce se snažila přiblížit, jaká je realita vnímání seniorů. Toto téma mě velmi zaujalo, protože se rád zajímám o vzájemné chování mezi lidmi a také jsem chtěl zjistit, jak se chovají moji vrstevníci. Mnohokrát jsem se přistihl, že se nevhodně chovám k seniorům a to mě trápilo a trápí. Slova, která jsem vyřkl, již nemohu vzít zpět. Celkově si všímám, že dnešní mládež ztratila vůči starším lidem empatii, a doufám, že se to změní. Téma „Senioři očima dospívající generace“ mi je velmi blízké a samotného mě zajímalo reálné chování adolescentů. Jak jsem se již zmínil, často jsem pronesl slova, která jsem již nemohl vzít zpět a toto své počínání již bohužel například z důvodu úmrtí dané osoby nemohu napravit. Nikdy není pozdě říci například vašim prarodičům „omlouvám se“, důležité je, abyste tuto chvílku nepropásli tak jako já.

Hlavním cílem mé maturitní práce bylo zmapovat chování adolescentů vůči seniorům a přinést nějaké ponaučení. Staří budeme jednou všichni a je jen otázkou času, kdy tato situace nastane. Díky zpracování této maturitní práce jsem získal mnoho užitečných informací a seznámil se s mnoha názory svých vrstevníků. Dále jsem získal mnoho zkušeností s vypracováním dotazníků, zlepšil své znalosti v oblasti geriatrie a gerontologie. Ujasnil jsem si svůj vlastní postoj v roli adolescenta k seniorům a snad i lépe pochopil změny probíhající ve stáří. Výsledky anketního šetření na mě udělaly opravdu dojem, osobně jsem

myslel, že reálné chování adolescentů k seniorům je horší. Nicméně jsem vycházel z předpokladu, že většina respondentů má kladný vztah k seniorům. Tato hypotéza se mi potvrdila. 75 % respondentů má opravdu dle anket kladný vztah k seniorům. Myslím si, že výsledky byly ovlivněny faktem, že anketní šetření bylo prováděno na zdravotnické škole, kde se touto problematikou zabývají učitelé i žáci. Domnívám se, že komparace postojů žáků zdravotnických škol a žáků jiných typů středních škol by mohla být dalším velmi zajímavým tématem seminární práce. Díky účasti na projektovém dni Střední zdravotnické školy, Brno, Jaselská, příspěvkové organizace, tematicky zaměřeném na stáří, jsem měl možnost komunikovat se studenty při vyplňování anketního šetření. Názory a postoje žáků druhých a čtvrtých ročníků mi připadaly velmi profesionální. Po ukončení anketního šetření jsem uskutečnil rozhovor se seniorem, který odpovídal na stejné otázky jako před ním studenti s jediným rozdílem, že anketa byla směřována na adolescenty. Následovala zpětná vazba – adolescenti se seznámili s odpověďmi seniora a vyjádřili se kladně k jeho postoji k adolescentům a utvrdili se ve svém názoru.

Triatlon je sport, který se skládá ze 3 disciplín. Nejdříve se začíná plaváním, poté následuje jízda na kole a nakonec běh. Triatlon se pak dále upravuje dle počasí na aquatlon a duatlon. Aquatlon je pouze plavání a běh s tím, že se plave v bazénu. Tato varianta se využívá hlavně v zimě. Duatlon je běh, jízda na kole a opět běh. Tato kombinace se využívá hlavně, když je v létě příliš chladno na plavání v rybníku. Z těchto tří variant mám nejraději triatlon, protože moje nejoblíbenější disciplína je plavání. Vždycky jsem byla v plavání dobrá a navíc je osvěžující, když se v horkých letních dnech člověk může zchladit. Také jsem vždycky milovala tu atmosféru na závodech, kdy nahlas hrála hudba a všichni vám fandili. Sport je víceméně zdravý, ale mohou kvůli němu vzniknout i zdravotní komplikace. Třeba já mám z triatlonu problémy s klouby z chladného počasí při závodech. Navíc pokud chcete být ve sportu dobří, musíte tomu obětovat nejen spoustu času, ale i peněz. Nehledě na to, že nemáte ani čas na své přátele a jiné koníčky. Takže pokud se rozhodnete, že budete chtít dělat nějaký sport, musíte si být jisti, že to opravdu chcete dělat, protože tomu budete muset podřídit úplně

všechno. Já osobně jsem neměla vůbec žádný čas navíc, protože jsem měla tréninky 8x týdně. Bylo to pro mě velmi vyčerpávající jak po fyzické stránce, tak i po té psychické. Také bylo velmi obtížné skloubit všechn ten sport se školou. Triatlon jsem začala dělat ve svých 10 letech, kdy jsem byla ještě velmi čilé dítě a potřebovala jsem někde ze sebe dostat tu spoustu energie. Začínala jsem v malém klubu ATK Šlapanice. Jak plynul čas, byla jsem v triatlonu čím dál tím lepší a lepší, ale tréninky v tomto klubu už mě nikam dál neposouvaly. Rozhodla jsem se tedy přestoupit do prestižního triatlonového klubu v Brně. Po roce jsem i nastoupila na sportovní

gymnázium v Brně, se kterým klub spolupracuje. Začala jsem se rychle posouvat vpřed pod vedením mého skvělého trenéra. Po nějaké době mě to ale začalo vysilovat, vadilo mi, že jsem neměla tolik času na své kamarády a téměř jsem nedělala nic jiného. Byla jsem i často nemocná, protože se stávalo, že jsem si po tréninku nestihla vysušit vlasy, a tak jsem jela do školy s mokkými vlasy. Sport se mi začal protivit a už mě to k němu netáhlo tak jako dříve. Tréninky se pro mě staly již pouze nutným zlem a už jsem nadále nechtěla pokračovat, na konec jsem tedy skončila. Nechci, aby si někdo myslel, že sport je špatný. Je dobrý, protože prospívá vašemu zdraví, najdete si díky němu nové přátele a je to skvělý pocit, když stojíte na stupni vítězů. Proto dělejte sport s chutí, jinak vám víc uškodí, než přinese užitek.

Autor: Vendula Chromková (absolventka školy)

Vždycky jsem ráda sportovala. Moje „sportovní kariéra“ začala, když mi byly asi 3 roky. Chodila jsem na gymnastiku do jedné tělocvičny u nás ve městě. Přála bych si, abych s tím nikdy neskončila, protože od té doby už jsem nikdy provaz neudělala a zkrátily se mi všechny svaly, což mě celkem mrzí.

Když jsem byla v 1. třídě, přišel k nám do školy trenér baseballu. Zaujalo mě to a řekla jsem si proč to nezkusit. Přihlásila jsem se a byli jsme tam 3 holky a jinak samí kluci. Potom dvě holky přestaly hrát a zůstala jsem tam sama. Baseball jsem hrála 4 roky a bylo to super. Hrozně mě to bavilo. Kdybychom se nerozpadli, hrála bych dodnes.

V 5. třídě jsem začala se streetdancem u nás ve městě. Jezdili jsme na různé taneční soutěže s tanečními sestavami. Tanci jsem se věnovala 3 – 4 roky. Potom mě to přestalo bavit, bylo to velmi časově a fyzicky náročné, ale tanec mě baví dodnes.

Po tanci jsem začala hrát florbal v chlapeckém týmu. Jezdili jsme na turnaje a zápasy. Potom jsem začala vypadat až moc staře a už jsem nemohla hrát, ale občas si jdu ráda zahrát.

V poslední době jsem se stala docela lenochem a dala se na dráhu profesionálního gaučingu. Pořídili jsme si s přítelem psa, tak aspoň chodím s ním na procházky. Tak jsem alespoň na čerstvém vzduchu. I když zjišťuji, že moje fyzicka není úplně nejlepší. Proto s bratrem chodím na badminton, celkem mi to jde. Taky chodíme s přítelem do sauny a plavat, bohužel teď nám kvůli pandemii zavřeli a nestihli jsme poslední sauny před letní pauzou. Kvůli domácímu vězení od vlády jsem vytáhla už i kolo. Jo světe div se, to na co jsem vždycky nejvíce nadávala se teď ukázalo jako dobrý kamarád. Ale asi jenom na dobu pandemie, pak už ne :D Občas, když se hodně nudím, zacvičím si i doma.

Co úplně nesnáším je posilovna. Jestli je něco extrémně nudné, tak je to posilovna! Vždycky mě hrozně bavil tenis a biatlon. Tenis v létě na místní kurty chodíme hrát, ale nejsem v něm moc dobrá, ale dokážu dostat míček přes síť a to považuji za velký úspěch. Biatlon jsem nikdy nezkoušela, ale líbí se mi ta kombinace běhu na lyžích a střelby. Je to sport, u kterého jsem napnutá od začátku až do konce, když ho sleduji. Někdy bych si ho chtěla zkusit, i když bych zvládla asi tak půlku závodu a i to jsem hodně optimistická. Profesionální sportovkyně bych být nemohla, protože jsem na to líná a nebavilo by mě mít každý den trénink, někdy i vícrát denně. I když ty peníze by za to možná stály :D Už jsem vyčerpala všechny své možnosti, o čem bych vám mohla napsat. Doufám, že vám to bude stačit a třeba se u toho i zasmějete. ☺

Můj nejzajímavější sportovní zážitek (část 1)

Autor: Žáci 4B

Můj nejzajímavější sportovní zážitek se opět motá kolem koní. Když se člověk začne věnovat koním, je pro něj zážitek i to, že si vyčistí koně, nebo že na něm jede, to byl takový můj první zážitek. Druhý obrovský sportovní zážitek byl, když jsem se začala připravovat společně s trenérkou na parkur. Nejprve jsem se musela naučit základy drezury a poté něco o správné technice skoku s koněm. Když jedete s koněm na překážku, je to jako když jedete s kamionem, musíte si pořádně nadjet abyste to vytočili. Pak vyrovnat abyste jeli na střed – z toho důvodu, aby se nohou jezdce nezavadilo o stojan a zbytečně se neudělala chyba shozením překážky. Když už se vám správně povede překážku přeskočit, musíte vědět, jak parkur pokračuje dál, neboli která překážka je další. Půl roku mě trenérka učila správnou techniku skoku a společně s tím rostla výška překážek. Nejvyšší, co jsme dokázaly s kobylkou skočit bylo 1,2 metru. Přišlo mi to jako hrozně velká výška a víc už jsem se bála. Naštěstí, musím to zaklepat, jsem nikdy při skákání nespadla. Paradoxně jsem spadla při nejvíce banálních věcech, jako například když jsme s holčkama cválaly lesní cestou a na rozcestí se daly jinou cestou, než se rozhodl cválat kůň, na kterém jsem jela. Ten si toho všiml až po pár vteřinách, a tak se to snažil prudce vybrat na druhou cestu. Já tento smyč neuseděla a doslovně vyletěla ze sedla rovnou do stromu. Také jsem spadla, když se kůň otřepal od much a při tomto pádu jsem si o helmu, kterou jsem neměla dostatečně utaženou, zlomila nos. Když teď na to tak vzpomínám, přijde mi to dost úsměvné.

V 9. třídě jsme jeli všichni devátáci na společný třídení výlet do Českého Krumlova. Já jsem se tam opravdu moc těšila, podle mě je to nejkrásnější město u nás. Ubytování jsme byli v málem campu v chatkách. Bylo tam opravdu krásně, jídlo tam měli dobré, chatky skvěle vybavené ale hlavně byly uprostřed nádherné přírody. Aktivit jsme měli opravdu spoustu, stříleli jsme z luku, hráli míčové hry, dokonce jsme si vyzkoušeli i Body zorbing. Ale hlavním tématem tohoto výletu bylo, že jsme jeli na vodu. Což mě trošku děsilo, protože jsem předtím nikdy na vodě nebyla.

A pak přišel ten osudný den. Měli jsme utvořit šestici, já s kamarádkou jsme se připojily ke čtyřem klukům, kteří už na vodě byli a já si naivně myslela, že to půjde snadno. Po hodinovém výkladu o bezpečnosti, sudech a nevím čeho ještě, jsme si každá skupinka vzali raft a vyrazili k vodě. Prvních šedesát minut to bylo opravdu těžké, chvíli trvalo než jsme se sjednotili a konečně pluli rovně. Bylo to kouzelné, ta příroda kolem nás, pozitivně naladění lidé a bezmračná obloha. Vždycky když jsme byli někde, kde byla voda klidná, tak mě kluci

shodili z raftu do vody, ale mně to nevadilo, byla to sranda. Na nedalekém břehu jsme zastavili, bylo tam občerstvení pro vodáky, dali jsme si tam svačinu a menší pauzičku.

Pak jsme pokračovali dál, když jsem uviděla první jez, tak jsem trochu zpanikařila, ale kluci mě uklidni a zvládli jsme to skvěle, další jezy šly už jak pomásle. Ovšem do té doby, než se tři kluci rozhodli, že opustí náš raft a přesunou se k jiné partě a to teprve začala ta pravá sranda. Já s kamarádkou jsme byly vepředu a pádlovaly, poslední kluk vzadu nedělal nic, jen si užíval jízdu. Nebylo to tak hrozné, zpívali jsme si lidové písničky a celkem nám to šlo. To ale nebylo vše, když jsme i tak ve třech předjeli jednu skupinku, jeden z nich vyskočil z raftu, doplaval k nám a jednu stranu raftu nám vypustil. Naštěstí to bylo těsně před naším cílem a my jsme nějakým způsobem dopluli.

I přesto, že to bylo opravdu náročné a byla jsem samý štípanec od komárů, to byl nejlepší školní výlet, na kterém jsme za těch 9 let byla. Moc se mi to zalíbilo, bohužel jsem se na vodu už nedostala, jelikož nikdo z mé rodiny ani přátel na vodu nejezdí.

Mým nejzajímavějším sportovním zážitkem bylo hraní lacrossu, k této poněkud netradiční a v tuzemských končinách veskrze neznámé hře s kořeny v americe u jejích původních obyvatel jsem se dostal již jako malý, když se tomuto sportu závodně věnovala moje kamarádka Katka, dcera sousedů. Katka se lacrossu věnovala profesionálně, spolu jsme čas od času hrávali v parku ale k opravdovému tréninku to mělo velmi daleko. Podruhé jsem se tváří v tvář lacrossu setkal až o téměř deset let později. Stalo se tomu na setkání pionýrských pracovníků, které rok co rok pravidelně absolvuji a jako oddílový vedoucí tuto akci považuji za velmi přínosnou, neboť se koná hned v září, kdy se tradičně započíná i oddílová činnost, tudíž zde má člověk šanci nabrat mnoho impulzů, nápadů a zkušeností do nového roku. S lacrossem tu měl přichystaný workshop vysloužilý vedoucí Pavouk, prve nám vysvětlil stručnou historii, pravidla a poté nás rozřadil do dvou týmů, hra by se s trochou nadsázky dala přirovnat k jakési potrhle směsici floorballu a košíkové, ovšem nenechte se zmást, lacross vyžaduje obzvláště rychlé reflexy a dobrý postřeh, v neposlední řadě pak i jistou dávku zručnosti a průbojnosti. Lacross je kontaktní sport, je tedy dobré upozornit že občasným pádům a odřeným kolenům se jen tak nevyhnete. Ačkoliv to byla zajímavá zkušenost a při hře jsem se upřímně bavil, nejspíše to nebude můj šálek kávy, ovšem rozhodně doporučuji vyzkoušet hru také.

O tomto tématu jsem dlouho nemusela přemýšlet, protože naše rodina je sportovně založená a rádi sledujeme i v televizi různé sportovní utkání (fotbal, tenis, plážový volejbal).

V roce 2018, kdy byla zimní olympiáda v Pchjongčchangu v Korei, kde čeští sportovci i přes nějaké nezdary výrazně zviditelnilí naši zemi.

Největší zásluhu na tom měla naše lyžařka Ester Ledecká, která vyhrála dvě zlaté medaile ve dvou disciplínách a to na lyžích v superobřím slalomu a ve snowboardu.

Pamatuji si jak Ester Ledecká v cíli nevěřila, že předjela všechny své soupeřky a kameraman jí oznamoval, že je první a vyhrála. Myslela si, že časomíra neukazovala správně.

Ester Ledecká vstoupila do olympijských dějin jako první žena, která získala na jedněch zimních olympijských hrách dvě zlata v odlišných sportech.

Pětadvacetiletá Ester Ledecká je pro mě velký vzor, líbí se mi její sportovní kariéra a zdravý životní styl.

Během nucené závodní přestávky způsobené pandemií koronaviru baví své fanoušky vtipnými příspěvky na sociálních sítích například tancem, aby opravila ty, kteří jí považují za pohybově nadanou :D.

Sport, který mě nezaujal (část 1)

Autor: Žáci 4L

Abych byla upřímná, nezaujal mě sport bobování a sáně. Vždyť co je sportovního na tom, rozběhnout se, nasednout a následně sjet určitou dráhu? Chápu i šachy jsou považovány za sport, ale ty ukazují strategické schopnosti. Lukostřelba, či střelba ze zbraně prokazuje zase přesnost míření. Co ale dokazují boby a sáně? To jak rychle se ten člověk rozběhne?

Nemůžu říct, že by byl nějaký sport, který by mě vyloženě nezaujal. Myslím si, že každý sport má něco do sebe a má svoje kouzlo. Avšak každý má nějaké sporty, kterým dává přednost před ostatními. Já jsem od mala nebyla zaujatá atletikou a vším spojeným ohledně atletiky. Myslím si, že za to mohl přístup moji základní školy, která je založena na sportu. Už jen kvůli panu řediteli, který je bývalý fotbalista a učitelům tělocviku, kteří hrají fotbal a trénují mladší žáky. Také moji bývalí učitelé tělocviku byli vojáci a brali to až moc vážně. Vždy jsem byla ve třídě hlavně s klukama, kteří byli od malička vedeni ke sportu. Latka byla nastavena až moc vysoko a nebyl tam brán žádný ohled na někoho, komu to nejde, nebo s tím má špatné zkušenosti. Pokud jste to nezvládli tak, jak chtějí oni, museli jste jít po škole s učitelem do tělocvičny a celé to udělat znovu. Nebrali vážně ani žádné nehody s tím spojené. Když jsme běhali na čas, odpoledne a bylo 30 stupňů, kamarádka omdlela, nikdo to neřešil a ani nenahlásil. Myslím, že to je hlavní důvod, proč nemám ráda právě tento druh sportu, jako je vytrvalostní běh, skok do výšky, kruhy, hrazda a jiné věci, které se toho týkají. Nemám dobrou výdrž a nikdy mi tyto věci nešly a proto, že je to hlavní priorita moji ZŠ, mám přirozeně odpor ke všemu tomu spojenému. Byly výjimky, ale nikdy si už k tomuto sportu asi nevytvořím kladný vztah.

Za celý svůj život jsem vyzkoušela několik různých sportů. Chcete vědět, který mě nezaujal? Je to běžkování. A proč? Vždy když sleduji tento sport v televizi, tak to vypadá jednoduše. Každý odpich zajistí minimálně dvoumetrový skluz a závodník frčí tratí. Realita je ovšem krutá. Už jen správné zvolení vosku je pro mě nadlidský výkon, který je kolikrát oškrabán o kůru stromu. Poté nasadím běžky a s velkým odhodláním vyrážím vzhůru do kopců. Jsem namotivována od svých oblíbených českých biatlonistů a zkusím jet stylem "stromečku". Tato taktika se zdaleka nevyplácí, protože nohy se mi rozjedou každá na jinou stranu a já upadám do sněhu. Opřená o hůlky se vyškrábu zpět na nohy. Pro zbytek cesty volím "klasický" styl s občasnými pauzami na rovině. Jestli si myslíte, že nejhorší máte za sebou, tak se šeredně mýlíte. Dosažení vrcholu vás stálo mnoho sil, ale to netušíte, jak moc vás zmůže

samotný sjezd dolů. V zatáčkách rozhodně nebudete odšlapovat jako Markéta Davidová a na rovince se stěží dočkáte již zmiňovaného dvoumetrového skluzu. Na cíl se těšíte nejen vy, ale i vaše roztrhané nohy, do kterých chytáte křeče. Aby váš výlet dospěl k dokonalosti tak zapomenete, že na spodní straně běžek máte stále vosk a již není jen na nich. Spálených kalorií je mnoho, ale stojí to za to?

Aerobik je druh kondičního cvičení doprovázený hudbou. Zaměřuje se na zlepšení výkonnosti a na rozvoj oběhové soustavy. Odvětvím je sportovní/gymnastický aerobik. Nevím, jestli je to tím, že mi to připomíná disco, které nesnáším, ale já tenhle sport prostě nechápu a rozhodně mě to teda neláká. Určitě to vyžaduje hodně tréninku a prvky, které se tam objevují, jsou velmi náročné. Musí být přesné a každý krok vyžaduje spoustu síly a flexibility. Také je důležité pevné držení těla a dobrá kondice. Já si ale nemůžu pomoci. Strašně se mi to nelíbí. Jsem zásadně proti třpytkám, lesklým látkám a bez toho se jejich kostýmy neobejdou. Nemohla bych chodit jako disco koule s nagelovanými vlasy. Z pohledu tanečníka mi přijde směšné dělat na parketě kliky a do toho si „hučet“. Nevidím smysl v tom to dělat, ale chápu, že to ke sportovnímu aerobiku nejspíš patří a aby na soutěži dostali co nejvíce bodů, dělat to musí. Já to asi až moc vnímám z tanečního světa a snažím se to srovnávat. Což je určitě špatně, je to totiž úplně něco jiného. Dělam to dost pravděpodobně proto, protože disco dance a street dance jsou často spojovány do jedné soutěže a jak už jsem napsala, disco je pro mě velmi podobné aerobicu. Neříkám, že jsou doopravdy podobné, určitě se ve spoustě věcech liší, ale já ten rozdíl moc nevnímám. Skáčou v lesklých dresech, které vypadají jak plavky, mají přelakované vlasy a do toho na sebe křičí, když dělají kliky. Nehledě na to, že když máme soutěž až po nich, celá zem se třpytí a vzduchem létají peříčka. Samozřejmě bych nechtěla nikoho urazit, pokud to ty holky baví, je to dobře a měly by se v tom zlepšovat a posouvat dál. Přijde mi lepší dělat jakýkoliv sport místo sezení doma, každopádně to teda určitě není sport pro mě.

Když se nad tím zamyslím, tak prvotně mě žádný sport, který by mě nezaujal, nenapadá. Mám ráda atletiku, jezdeckví, míčové sporty, plavání. I pro hodně lidí málo oblíbené sporty, mě baví. Asi za to vděčím naší tělocvikářce na základní škole, díky které jsem si vybuodovala ke všem sportům kladný vztah. Bohužel je ale jeden sport, který jsem neměla v oblibě nikdy. Je to gymnastika. A nejspíše proto, že jsem nikdy nebyla pořádně ohebná a pružná. Dosáhnout si na špičky bez bolesti je můj celoživotní problém. Kotouly ani hvězdy mi také nikdy moc nešly, a proto mě asi ani nebavily. Noční můrou se pro mě stal skok přes kozu. Zprvu jsem skákala ráda, ale postupem let jsem začala mít respekt. Bála jsem se, že spadnu a že se mi u skrčky zaseknou špičky nebo že kopnu „záchranu“. Jednoho dne se celý můj respekt

koze převrátil v čirý strach. Po delším přemlouvání, ať to alespoň zkusím, jsem se tedy odhodlala. Měli jsme skákat na délku roznožkou. Ruce jsem ale položila příliš dopředu, a tak jsem doskočila na hranu kozy, se kterou jsem se celá převrátila. Paní učitelka nám dělala záchranu, ale kdyby mě nepustila, tak by mi asi vykloubila rameno. Skončila jsem na zemi zalehnutá těžkou kožou a díky tomuto zážitku jsem přes kozu poté už nikdy neskočila. Nevím, z jakého důvodu mám z kozy odjakživa respekt, jelikož jsem na pády zvyklá a nikdy ve mně žádný nezanechal takovou vzpomínku. Avšak náradí jako hrazdu či kruhy mám ráda a baví mě. Můj subjektivní pohled na to, že je koza nebezpečná se trochu vylučuje i s tím, že z pádu z koně při vysoké rychlosti strach nemám. Jednoduše mě gymnastika, jako asi jediný sport, nezaujala a to díky mé nepružnosti těla a skok přes kozu díky nepříjemnému zážitku.

Abych pravdu řekla, sport obecně není něco, co bych aktivně vyhledávala, chodila na nějaké zápasy, dívala se na něj v televizi a tak podobně. Jestli je ale nějaký sport, který mě vůbec nezaujal, tak je to rozhodně golf. Co je na něm vlastně zajímavého? Musíte se táhnout s golfovými holemi, chodit po kopcích, různě se u toho krčit a vyměřovat si úhel a švih, aby míček dopadl do jamky nebo aspoň do její blízkosti. Nepřijde mi nic zajímavého na trefování se do míčku (jestli se to vůbec dá nazvat míčkem) v takovém stylu, jakým se to dělá u golfu. Spojuji si to s bohatými lidmi, kteří jsou v nějakém zazobaném klubu a kteří berou golf jako zábavu, odreagování se či dokonce jako soutěž. Myslím si, že kdybych to zkusila hrát, pěkně bych pohořela a asi si radši šla zaplavat do nějakého jezírka na golfové „dráze“, jestli tedy mají i takové „překážky“ v realitě a není to jen ve filmech jako zpestření. Když už jsme u překážek, když se míček takto někde zasekne, nemusí to být nutně jezírko, ale když se do něj třeba špatně trefíte a odletí někam úplně jinam, nedokážu si představit, jak se má potom člověk pokusit dostat z takové situace. Možná tím pro něj hra končí, nevím. Taký netuším, co na tom lidi vidí zajímavého, že se na golf dívají v televizi. Hrát to musí být nuda a dívat se, jak někdo hraje ještě větší. Jediné pozitivum tohoto sportu vidím v pěkném výhledu, když jste na kopci a díváte se na okolní kopce a krajinu. To musí být uklidňující, ale obávám se, že bych u toho asi dřív usnula, než bych se dokázala trefit do jediné jamky. Taký bych se bála, že bych se tak intenzivně soustředila na správné odpálení a švihla tak moc, že by společně s míčkem odletěla golfová hůl a dost možná i já sama.

Pečení s holkami jsme měly poslední pátek před Velikonoci a rozhodly jsme se, že upečeme Boží milosti. Moc to jako Boží milosti z mé strany nevypadaly. Tentokrát jsem v naší online hodinice udělala změnu a nemluvily jsme německy. Na holkách šlo poznat, že toho mají za ten celý týden plné zuby a únava se začíná silně projevovat u nás všech. Podle výrazů šlo vidět, že jsou rády, že byla změna. Tak pro jednou. Aber nächstes Mal sprechen wir auf Deutsch ☺

Měla jsem pro holky nachystané i nějaké téma, ale dala jsem to stranou a spíš jsme se bavily co se děje nového a nějaké strasti atd. Ke konci pečení jsem se odhlásila a dala holkám prostor, aby si popovídaly i mezi s sebou, když teď takovou možnost nemají.

Přidávám sem zase recept na, který je opravdu jednoduchý. Recept mám od Barbory Gorecké – Moje nejsladší vzpomínky.

Budete potřebovat:

- 200 g hladké mouky
- 35 g cukru krupice
- 40 g másla
- 35 g zakysané smetany
- 2 žloutky
- 30 ml rumu – můžete i víc ☺
- Špetku soli
- 3 g kypřicího prášku do pečiva
- 1 lžičku citronové kůry
- Olej a sádlo na smažení
- 100 g cukru moučka
- A vanilkový cukr

Postup

1. Mouku, krupicový cukr a máslo dejte do mísy a prsty zlehka propracujte. Poté přidejte kypřicí prášek, rum, zakysanou smetanu, žloutky, citronovou kůru, sůl a vypracujte hladké těsto. Zabalte ho do potravinové fólie a dejte alespoň na 30 min odpočinout do lednice.
2. Těsto vyndejte z lednice a na lehce pomoučeném vále vyválejte na zhruba 0,5 cm silný plát.

3. Z vyváleného těsta vykrajujte nožem nebo rádýlkem buď obdélníky s řezy uprostřed, nebo různé tvary.
4. Takto nachystané boží milosti smažte v oleji se sádlem (pokud nemáte, můžete i bez) dozlatova z obou stran
5. Usmažené boží milosti nechte okapat, a ještě horké je obalte ve smíchaném moučkovou a vanilkovém cukru.

Boží milosti Nikoli Ožvodílkové:

Děkuji holkám Nikči Ožvodílkové, Ády Dračkové a Kačce Sekaninové za příjemné páteční odpoledne a my vám přejeme dobrou chuť und Frohe Ostern ☺

Pečené kuře s rýží

Naporcované kuře s kůží

Paprika sladká

Sůl

3 stroužky česneku

2 cibule

Olej nebo sádlo

Rýže

4 hřebíčky

2 bobkové listy

Den předem si naložíme kuře v česneku, soli a sladké paprice. Do vody si dáme rýži, bobkový list a hřebíček a dáme vařit podle návodu na obalu rýže. Do pekáče si dáme kuře, olej a na proužky nakrájenou cibuli. Pekač překryjeme alobalem a dáme péct. Pečeme na 200°C, dokud se maso nebude dát vidličkou lehce oddělit od kostí. Poté sundáme alobal a necháme propéct kůži dozlatova. A máme hotovo, přejí dobrou chuť.

Poznej svého učitele

Autor: Redakce

V této rubrice našeho časopisu máte možnost hádat, kdo z učitelů se skrývá za mladistvým vzhledem na fotce. V minulém čísle jsme Vám představili Mgr. Barboru Havlenovou 😊.

Autor: Redakce

Kde jste se narodila a kde momentálně žijete?

Narodila jsem se ve Valašském Meziříčí. Je to město v okrese Vsetín ve Zlínském kraji, 15 km severně od Vsetína na soutoku Rožnovské a Vsetínské Bečvy. Svou polohou představuje vstupní bránu Moravskoslezských Beskyd a významný dopravní uzel. Někdy se Valašskému Meziříčí také říká Valašské Atény nebo jen zkráceně Valmez.

V současné době žiji v nádherném historickém městě Brně v lokalitě nazývané Žabovřesky. Je zde krásná příroda zajímavá fauna a fóra.

Jak dlouho působíte tady u nás na škole? Kde jste působila předtím?

Na naší škole působím velmi krátce. Před vstupem na půdu naší školy jsem pracovala ve Fakultní nemocnici u svaté Anny v Brně. Pracovala jsem na pozici zdravotně-sociálního pracovníka.

Jakou vysokou školu (aprobaci) máte vystudovanou?

- SZŠ, VOŠZ studium psychiatrie ukončeno absolutoriem.
- Specializační vzdělávání v diabetologii
- Studium bakalářského oboru Sociálně zdravotní a geriatrická péče na Sociálně zdravotní fakultě Ostravské univerzity
- Studium magisterského oboru Sociální pedagogika UTB ve Zlíně a IMS v Brně,

Jaké učíte předměty a jaké jsou vaše další funkce na škole?

Vyučuji OVČ, PSL, POA, VZK, PKL, OSN.

Co máte na naší škole ráda?

Zaujal mne genius loci naší krásné školy. Také mne mile překvapili aktivní žáci a sdílím přívětivou sounáležitost se svými kolegy.

Co byste na škole naopak změnila?

Přeji si, abychom se co nejdříve vrátili a sešli ve škole.

Vzpomenete si jaký jste byla student? Měla jste někdy nějakou důtku nebo sníženou známku z chování? Jestli ano, tak za co?

Byla jsem jako divoká voda. Ale s chováním jsem problém nikdy v rámci školní výuku neměla.

Co vy a tělesné tresty? Jste pro nebo proti? Zavést či nezavést?

Tělesné tresty určitě ne. Určitě nezavádět. Vždy se dá situace vyřešit smířčí cestou.

Jak se Vám komunikuje s rodiči? Zažila jste už nějakého rozzlobeného rodiče?

Dle mých zkušeností v komunikaci s rodiči je potřeba individuálního přístupu. Ano, ale vše jsme si vyjasnili. Komunikace s rodiči? Nemám mnoho zkušeností s komunikací s rodiči. Vždy jsme se vzájemně domluvili a situaci si vyjasnili, individuálně, společně rozebrali a řešili.

Kdo nebo co v životě byl váš nejlepší učitel?

Bylo jich více. V současné době jsou to mí přátelé. Inspirovali mě i literární hrdinové.

Co Vás nejvíce baví a na druhou stranu štve na této profesi?

Ráda se učím novým věcem. Ovšem den má pouze 24 hodin, mám tedy málo času v průběhu celého týdne. Nevím, kdy se zastavím a nadechnu se, abych si uvědomila, že je víkend. Je zajímavé sledovat vývoj studentů v průběhu školního roku a let, které stráví ve škole. Jak rostli a pak je dobrovolně a s láskou pouštíme do praxe a držíme jim i pěsti, ať jsou úspěšní ve všem, co dělají.

Vidím krásný mladý košatý strom plný ovoce, který přináší radost, potěchu a užitek celé společnosti. A jsem moc ráda, že u toho mohu být...

Jaká akce, kterou pořádala naše škola, byla pro Vás nejzajímavější?

Odborná konference ošetřovatelství – probíhala online – úžasná, perfektně připravená po stránce odborné, technické.

Máte nějakého oblíbeného žáka? Jaká je Vaše oblíbená třída?

Mám je všechny ráda, především pokud se mnou komunikují a reagují na mé dotazy.

S jakým zaměstnancem školy, či pedagogickým kolegou nejvíce kamarádíte? S kým se Vám nejlépe spolupracuje?

V současné době se po škole hlavně rozhlížím a pomalu budu vztahy.

Chtěla jste být učitelkou už od dětství? Pokud ne, proč jste se stala učitelem?

Chtěla jsem pracovat ve zdravotnictví a s dětmi. Mám velké vzory ve vlastní rodině. Babička skoro celý život pracovala v jeslích v manažerské pozici. Matka a bratr jsou učitelé.

Máte nějaký životní vzor?

Mého otce. Je pro mě celoživotním vzorem. Je to lékař, který celý svůj život obětoval svým pacientům, tímto je pro mě velkou inspirací.

Jaké máte ráda seriály a filmy?

Mám ráda film Jméno růže se Seanem Connerym. Mimoto miluji staré černobílé filmy, zejména pro jejich časovou strukturu.

Jakou posloucháte hudbu a máte oblíbeného interpreta?

Monkey Business, Mozart a Vivaldi

Jaké čtete knihy?

Nesbo, Baletky – Jiřina Čechová, Baletky, Jméno růže – U. Eco,

Jaké máte koníčky? Provozujete nějaký sport?

Ráda plavu, lyžuji, horská turistika, skáču přes kaluže, mám ráda přírodu, chodím do divadla, koncerty, kina, zajdu si na hokej. Mám také slabost pro plochou dráhu.

Jaké je Vaše nejoblíbenější jídlo a jaké naopak nemusíte?

Špagety, sušená jablka a borůvkové knedlíky.

Máte domácího mazlíčka?

Mám pětiletou morčecí holku Bodlinu. Je to výborný hlídač.

Co dělá taková učitelka, když má dva měsíce prázdnin?

Pokud to bude možné ráda bych s rodinou cestovala, ať po krásné zemi české, tak i do vzdálených krajů letecky. Jelikož jsem právě nastoupila, neměla jsem náležitou příležitost si je vychutnat.

Jaké máte plány do budoucna? (5 až 10 let)

Chtěla bych se zlepšovat v tom, co dělám nyní.

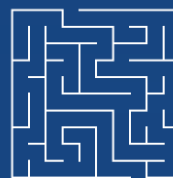
A máme tady poslední otázku. Máte nějakou zajímavou nebo vtipnou historku z pedagogické praxe?

Hodně zajímavou vzpomínku na svou souvislou praxi v třetím ročníku. Stala se mi na interním oddělení. Ten den jsem se plně věnovala pacientce ve vysokém věku v terminálním stádiu. Byla velmi smutná a má jediná myšlenka byla, jak ji potěšit. Odešla jsem na svačinu a při návratu zpět na pracoviště uviděla krásné sedmikrásky. Natrhala jsem jí kytičku do dlaně pro radost z jarních dnů a slunečních paprsků, které je krásně prohřály. Jak jsem přišla za ní na pokoj, obě nás zaplavila velká radost z opětného shledání. Podala jsem jí svazeček sedmikrásek. Usmála se na mě a řekla: Děkuji Ti děvčátko...

Vážení čtenáři, máme pro Vás další nelehký úkol! Kdo ví, jaký předmět je na obrázku a k čemu slouží? Vítěz tipovací soutěže získá opět sladké ceny ☺.

Řešení rébusu č. 1 z minulého čísla:

1. Titanic	18. Gnomeo and Juliet
2. Jaws	19. Monsters inc
3. Mary Poppins	20. Rio
4. Frozen	21. Carrie
5. Harry Potter	22. Guardians of the Galaxy
6. The Incredibles	26. Robocop
7. Brave	27. Moana
8. Aceventura	28. Toy story
9. Hachiko	29. Click
10. Rocketman	30. 13 going on 30
11. La la land	31. Lord of the Rings
12. IT	32. Mrs Doubtfire
13. Pulp Fiction	33. Rocky
14. Wonder Woman	34. The Lion The Witch and the Wardrobe
15. Star Wars	35. Psycho
16. White Chicks	36. Holes
17. Maleficent	

Zadání rébusu č. 1

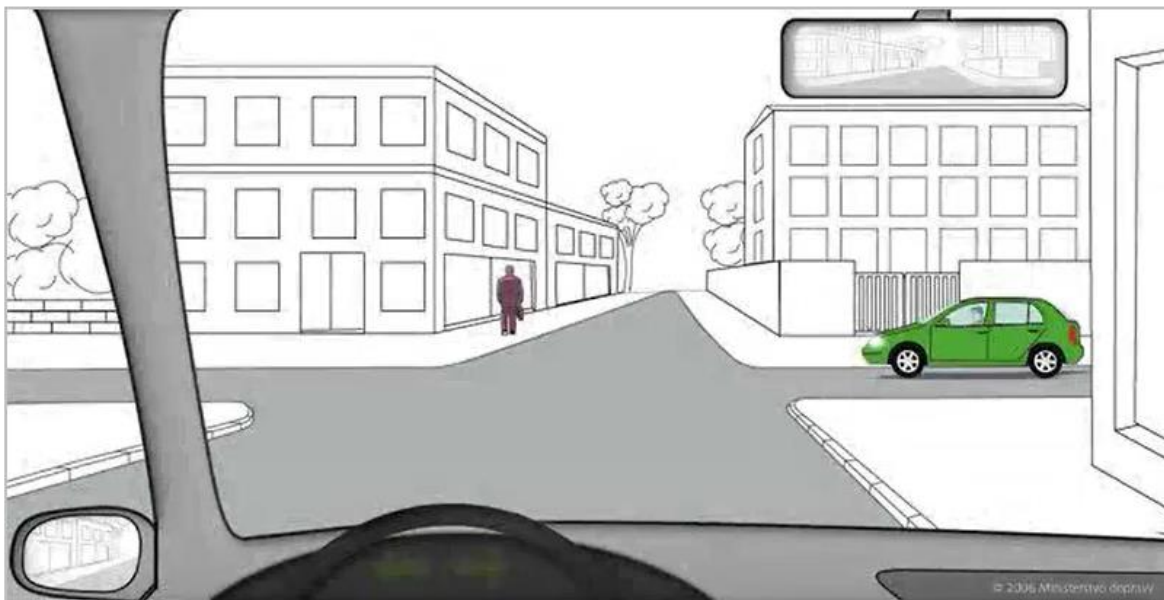
Matematika na sítích – před několika lety obletěl tento příklad sociální sítě a lidé se hádali, jaký je výsledek. Výsledek je správný pouze jeden, i když autor by měl dostat za uši za formátování textu. Kolik vyjde?

$$1 + 1 + 1 + 1 + 1$$

$$1 + 1 + 1 + 1 + 1$$

$$1 + 1 \times 0 + 1 = ?$$

Jste řidičem vozidla z výhledu. Při jízdě křižovatkou, která je znázorněna na obrázku:

- A Máte přednost v jízdě před zeleným vozidlem, protože zelené vozidlo přijíždí zprava.
- B Dáte přednost v jízdě zelenému vozidlu, protože zelené vozidlo přijíždí zprava.
- C Máte přednost v jízdě před zeleným vozidlem, protože zelené vozidlo přijíždí zleva.

B) Dáte přednost v jízdě zelenému vozidlu, protože zelené vozidlo přijíždí zprava.

Správná odpověď

Kontroly na hranicích okresů (1. 3. 2021)

Policisté napříč Českou republikou kontrolují pohyb lidí přes hranice okresů. Namátkově zastavují lidi a zjišťují, zda mají oprávnění ke vstupu do jiného regionu.

Policisté namátkově zastavují auta i chodce. Všechny upozorňují na nová opatření a na nutnost mít k dispozici kupříkladu potvrzení od zaměstnavatele o cestování do zaměstnání.

Briefing po jednání vlády (1. 3. 2021)

Vláda rozhodla o hromadném povinném testování zaměstnanců ve firmách. Do pátku příštího týdne budou muset mít testy na koronavirus všichni zaměstnanci firem nad 250 lidí, o tři dny delší termín bude platit pro firmy nad 50 lidí. Informoval o tom vicepremiér Karel Havlíček (za ANO).

Ministři po jednání vlády doplnili, že současně zakázali závodní stravování v soukromých firmách. Lidé si budou muset jídlo z jídelny odnést a zkonsumovat ho někde jinde. Cílem je zabránit sdružování zaměstnanců v jídelnách.

Vláda zároveň schválila zvýšení nemocenské na 100 procent. Kabinet premiéra Andreje Babiše (ANO) schválil navýšení nemocenské na 100 procent, a to v březnu a dubnu. Nyní je nemocenská 60 procent denního vyměřovacího základu.

Pracovní povinnost studentů (5. 3. 2021)

Vláda schválila pracovní povinnost studentů. V nemocnicích začnou pomáhat od pondělí 8. března. Povinnost se týká studentů třetích a čtvrtých ročníků středních zdravotnických škol, čtvrtých a pátých ročníků studia všeobecného lékařství a studentů všech ročníků kromě posledních u vysokoškolských a vyšších odborných škol, kteří se připravují na nelékařské zdravotnické povolání. Nemocnicím pomohou také všechny ročníky navazujících zdravotnických magisterských programů a jednooborového studia psychologie, opět s výjimkou ročníků posledních.

Kabinet rovněž odsouhlasil povinné testování zaměstnanců státní správy. Veřejná sféra je povinna do 10. března zajistit testy, zaměstnanci se následně musí jednou týdně nechat otestovat, jinak od 17. března nebudou moci na pracoviště.

Nová pravidla karantény (8. 3. 2021)

Pro nakažené jihoafrickou mutací budou platit jiná pravidla karantény. Pro ty, kteří onemocněli jihoafrickou mutací, nebo na ni mají podezření, budou platit nově jiná pravidla karantény. Pro ukončení izolace budou muset absolvovat PCR test. To nyní není potřeba a karanténa končí, pokud člověk nemá žádné příznaky nemoci, nejdříve ale po 14 dnech. Nutnost dalšího PCR testu po jednání vlády oznámil ministr zdravotnictví Jan Blatný (za ANO). Podle něj byli všichni s mutací doposud dotrasováni, a v Česku se tak nešíří.

Změny v letošních maturitách (10. 3. 2021)

Ústní maturitní zkoušky z češtiny a cizího jazyka budou letos dobrovolné, v případě, že je maturant nebude dělat, nebude z nich hodnocen.

Maturanti pracující kvůli covidu v nemocnicích nebudou muset letos skládat státní didaktické testy, pro ostatní zůstanou povinné.

Všichni maturanti budou muset letos skládat školní maturitu ze dvou či tří předmětů podle oboru SŠ, součástí může být i praktická zkouška.

Státní maturitní testy se kvůli covidu posunou z 3. až 7. května na 24. až 26. května, školní maturity budou od 1. června do 23. července.

Jednotné přijímací zkoušky na maturitní obory se letos kvůli epidemii covidu-19 opět posunou na pozdější termíny. Na čtyřletých oborech se budou konat 3. a 4. května a na víceletých gymnáziích 5. a 6. května. Vyplývá to z materiálu ministerstva školství. Původně měly být jednotné přijímací zkoušky mezi 12. a 15. dubnem. Loni se kvůli epidemii konaly místo dubna v červnu. Kvůli epidemii covidu-19 oznámil Plaga už loni na podzim, že jednotné přijímací zkoušky organizované Cermatem z češtiny a matematiky budou letos povinné jen na víceletých gymnáziích. Na čtyřletých oborech se konat nemusí. Ředitelé škol se mohli do

konce ledna rozhodnout, zda místo zkoušek organizovaných Cermatem budou dělat jen vlastní školní přijímací zkoušky, případně budou moci přijmout uchazeče bez zkoušek, pokud jejich počet nepřesáhne počet nabízených míst.

Testování ve firmách (15. 3. 2021)

Povinné testování bude podle ministra průmyslu a obchodu Karla Havlíčka (za ANO) platit i pro firmy od deseti do 49 zaměstnanců, první kolo testování musejí dokončit do 26. března. Schválila to v pondělí vláda. Testování v malých podnicích se týká 650 000 pracovníků.

Výhled na návrat dětí do škol (16. 3. 2021)

Při zlepšení epidemické situace by se podle ministerstva zdravotnictví mohly vrátit děti do školek (MŠ) a do lavic by jako první mohli znovu usednout žáci prvního stupně základních škol (ZŠ) a poslední ročníky základních a středních škol (SŠ). Sdělila mluvčí ministerstva Barbora Peterová. Ministerstvo by podle ní zároveň navrhlo povinné testování ve školách jedenkrát týdně s výjimkou učitelů, kteří jsou očkovaní nebo v uplynulých 90 dnech prodělali covid-19.

Briefing České školní inspekce (17. 3. 2021)

Počet žáků, kteří se kvůli nedostatečnému technickému vybavení při distančním vzdělávání neúčastní on-line výuky, klesl proti minulému jaru v základních a středních školách ze zhruba 250 tisíc na 50 tisíc. Nejhorší je v tomto ohledu situace v nematuritních oborech středních škol. Podpořit účast žáků v on-line výuce se podle inspekce podařilo hlavně pomocí zápůjček počítačů ze škol či prostřednictvím škol. Této možnosti využilo kolem 50 tisíc žáků

a studentů, tedy kolem 3,5 procenta všech. Například základní školy dostaly od ministerstva školství na podzim na dovybavení navíc 1,3 miliardy korun.

Podle inspekce se v některých školách účastní on-line výuky i méně než 70 procent žáků, jde hlavně o školy v Ústeckém kraji, dále pak v krajích Moravskoslezském, Libereckém, Jihočeském a v Praze. Počet žáků, kteří se do vzdělávání na dálku nezapojují vůbec, je stejný jako loni, kolem deseti tisíc.

Briefing po jednání vlády (18. 3. 2021)

Ministr zdravotnictví Jan Blatný (za ANO) už dříve avizoval, že kvůli přeplněnosti nemocnic většina opatření zůstane v platnosti minimálně do konce velikonočních svátků.

Vláda rozhodla o částečném uvolnění pandemických opatření. Nově se bude moci za sportem a za přírodou cestovat po celém okrese. Dosud to bylo možné pouze v katastru obce.

Mezi okresy ale omezení pohybu bude stále platit.

Upravená nařízení proti koronaviru (22. 3. 2021)

V Česku mohou lidé od pondělí sportovat a vyrážet do přírody v celém svém domovském okrese, dosud tak mohli pouze na území obce. Omezení pohybu mezi okresy, které je nařízeno od začátku března, ale zůstává dál v platnosti.

Zatím nejprísnejší protiepidemická opatření za celý rok trvání epidemie covidu-19 platí v Česku od začátku března. Vláda je nově prodloužila do konce tohoto týdne, ale s drobnými úpravami.

- Je zakázaný pohyb mimo okres bydliště kromě cesty do práce, k lékaři či dalších výjimek, na hranicích okresu to kontroluje policie a armáda. Výjimku ze zákazu opustit okres dostali rodiče pro styk se svými nezletilými dětmi. Možné jsou i návštěvy osob blízkých u dětí v náhradní rodině, ústavní a ochranné výchově.
- Dál platí také povinnost nosit respirátory či jinou, dostatečně kvalitní ochranu dýchacích cest před nákazou koronavirem (například certifikované nanoroušky) v obchodech, provozních služeb, na zastávkách či v prostředcích hromadné dopravy nebo na letištích. Venku pak minimálně zdravotnickou roušku.
- Povinné jsou respirátory či nanoroušky také ve zdravotnických zařízeních, kde se poskytuje ambulantní péče, nebo v pobytových zařízeních sociálních služeb. Nosit se musejí také v autech, pokud v nich nejedou členové jedné domácnosti.
- Výjimku z nošení kvalitnější ochrany dýchacích cest mají děti do 15 let. V zastavěném území obce je třeba vždy mít minimálně chirurgickou roušku.
- Sportující lidé, například běžci nebo cyklisté, pokud dodrží dvoumetrový rozestup od dalších lidí, mohou být bez roušky i v zastavěných plochách obcí.
- Trvá také zákaz vycházení mezi 21:00 a 04:59, s výjimkami pro cesty do práce, k lékaři či se psem do 500 metrů od bydliště.
- Přes den mají lidé pobývat doma s výjimkou nezbytných cest na nákup, na svatbu či shromáždění. Podle opatření mají také omezit na nezbytnou míru kontakty s dalšími osobami, pobývat na veřejnosti maximálně ve dvou s výjimkou členů domácnosti, ale také maximálně využívat práci na dálku.

Povinné testování ve firmách (22. 3. 2021)

Vláda rozšířila povinné testování i na nejmenší firmy, neziskovky a živnostníky. Povinnost pro ně začne platit od 6. dubna. U OSVČ bude platit, že se testování týká jen těch, kteří se při práci setkávají s dalšími lidmi.

Představení plánu návratu dětí do škol (25. 3. 2021)

První stupeň základních škol by se po jejich znovuotevření měl po týdnu střídát doma a ve škole. Závěrečné ročníky základních i středních škol bez praktické výuky by se měly vrátit do škol dobrovolně v omezeném režimu ve studijních skupinách. Uvedl to ministr školství RO

bert Plaga (za ANO), který poslancům představil plán ministerstva na návrat žáků do lavic. Kdy se školy znovu otevřou, neoznámil. Termín musí určit ministerstvo zdravotnictví. Rozhodnutí by podle Plagy mělo padnout do Velikonoc, pokud by se školy mohly otevřít 12. dubna.

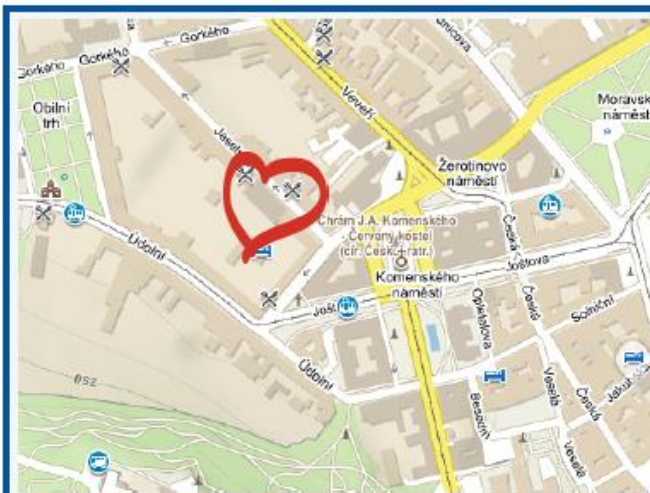
Ministr také uvedl, že není na místě plošné opakování ročníku kvůli omezení výuky, většina žáků se totiž zapojila do distanční výuky. Možné je individuální opakování po dohodě s ředitelem školy, což by se mohlo týkat například učňů.

Prodloužení nouzového stavu (26. 3. 2021)

Poslanci v pátek umožnili prodloužení nouzového stavu do 11. dubna, následně prodloužení schválila vláda. Kabinet žádal o dalších 30 dnů, to ale neprošlo. Prodloužení do 11. dubna navrhli komunisté. Nouzový stav by jinak vypršel 28. března. Vláda současně prodloužila všechna dosavadní opatření.

Kde nás najdete?

Kontakty:

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

Jaselská 7/9, Brno 602 00

Tel.: 541 247 125

E-mail: zkhusakova@szs-jaselska.cz

www.szs-jaselska.cz

www.facebook.com/SZŠ-Jaselská-Brno

Redakce

Šéfredaktor – Mgr. Jaroslav Miřtyna

Asistent šéfredaktora – Soňa Dohnalová (4L)

Asistent šéfredaktora – Monika Pisková (4L)

Přispěvatelé jednotlivých rubrik

Literární soutěž – Kristýna Charvátová (4B)

Recept – Monika Pisková (4L)

Toulavé boty – Mgr. Barbora Havlenová

Senioři očima dospívající generace – Vojtěch Karlík (absolvent školy)

Odborná konference ošetřovatelství – Mgr. Martina Cahová

Dobrovolník v očkovacím centru – Mgr. Tomáš Novotný

Zajímavý koníček – Anna Kušová (2S)

Úvaha – Vendula Chromková (absolventka školy)

Vyslechni svého učitele... – Redakce

Kronika školy aneb co se událo ve škole... – Mgr. Jaroslav Miřtyna

Rébus – Mgr. Tomáš Novotný

Umístění časopisu na stránkách školy

http://www.szs-jaselska.cz/aktivity_skoly/kuryr.php

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýř

3. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2017
časopisu
Jaselský kurýř

Finalista soutěže

O nejinspirativnější středoškolský časopis roku 2017

Odborový svaz novinářů a pracovníků medií České Republiky

**Střední zdravotnická škola, Brno,
Jaselská, příspěvková organizace
Jaselská 7/9, 602 00 Brno**

